

Zini, sargā, copē!

Mūsu Salacas sākotne – Burtnieka ezers

Burtnieka ezers ir Latvijā populārs un makšķernieku iecienīts. Turp, tīkojot pēc iespaidīga loma, dodas arī ne viens vien mūspuses makšķernieks. Lai gan ūdenstilpe ir kaimiņos – Burtnieku novadā, esam ar to saistīti, jo vienīgā upe, kas no tā iztek, ir skaistā lašupe Salaca. Kopā ar Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA direktoru Jāni Remesu dodamies pieredzes apmaiņā uz Burtnieku. Pie kanāla mūs sagaida novada dabas resursu speciāliste Laura Taube un pašvaldības policijas vecākais inspektors Salvis Buls, kurš jau vairākus gadus sargā visus ūdens resursus novadā.

Līdzīgi kā Augstrozes un Limbažu Lielezeru un Limbažu Dūņezeru, arī Burtnieku apsaimnieko pašvaldība. Inspektors S. Buls teic, ka ezeru vairāk apmeklē valmierieši, rūjienieši, arī cēsnieki un rīdzinieki. Ūdenstilpē tiek organizēta gan licencētā makšķerēšana, gan zvejošana (rūpnieciskā un individuālajiem zvejniekiem pašpatēriņam). Šogad pirmo reizi ezers iesaistīts akcijā *Atlaid mammu!*, kurā makšķernieki aicināti atlaist atpakaļ lielzemes līdakas, zandartus, arī asarus, lai no tiem rastos jaunā zivju paaudzē. Par to, cik šāda akcija rezultatīva, copmaņu viedokļi gan daloties.

Zivju resursi un to sargāšana

Runājot par zivju daudzumu ezerā, S. Buls secina: – *Lai ko makšķernieki stāstītu, uzskatu, ka ezerā zivju resursi ir neizmēlamā. Copmaņi paši nonāk zināmās pretrunās – no vienas puses teic, ka zivju te nav, bet paši velk izcilus lomus. “Zivju nav” un “zivis neķeras” ir divas atšķirīgas lietas. Cik pēnīeku bijuši Burtniekā, visi secinājuši vienu un to pašu – zivju daudzums ezerā ir iespējams. Pirms dažiem gadiem tur pētījums veica čehu zinātnieki, kuri atzina, ka tik daudz zivju kā Burtniekā citviet neesot redzējuši. Zivju resursi ezerā papildināti pērn, ar Latvijas Zivju fonda atbalstu ielaidot 30 000 līdakas. Inspektors gan vērtē, ka ielaidīto mažu skaitu pret dabīgo nārstu ir visai niecīgs, jo līdakas te nārsto ļoti labi, – ezera krasti lēzeni un tur netrūkst zālainu vietu, kas applūst. Šogad Burtniekā līdaku nārsts bijis izcilis. Zivis iznārstoja, pirms pacēlās ūdens līmenis, un to ikri applūdušajās plāvās paguva labi attīstīties. Pērn Burtniekā ielaidīti arī 400 600 stikla zuši. Tas bija Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta BIOR ar Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda atbalstu īstenots projekts.*

J. Remess secina, ka Augstrozes Lielēzērā šogad bija īpašs makšķernieku pieplūdums, jo copmaņi no Burtnieka vienu-

brīd pārorientējās uz Augstrozi. Izrādās, Burtnieka brekšus (plaužus) bija skārusi kāda slimība, tie izdila un gāja bojā. Karstais laiks, tāpat zivju pārpilnība, domājams, to tikai veicināja. Arī ūdens līmenis ezerā šogad krities par vairāk nekā metru. Šobrīd gan izskatoties, ka brekši atveseļojušies, lai arī joprojām ir gana plāni.

Tā kā Burtniekā var gan zvejot, gan makšķerēt, copmaņi uzskat, ka zvejnieki viņiem *nosmeļ* visu lomu. L. Taube iebilst, ka tā nav, turklāt pēdējos gados no atvēlētā zvejas limita (49 tonnas gadā) nozvejo 21 līdz 30 t. Savukārt copmaņi ir kūtri atgriezt licences, tāpat ne visi tās aizpilda. (Tāda problēma ir arī ALDA apsaimniekotajos ezeros.) Burtnieka ezerā piedāvā piecu veidu licences – bezmaksas copei no krasta, dienas, mēneša, gada un maija, tās tirgo aptuveni 10 vietās. Savukārt visās laivu bāzēs un kanālos izvietotas pastkastītes, kur makšķernieki var atgriezt licences.

S. Buls stāsta, ka pēdējā laikā krietni samazinās maluzvejnieku skaits. Zivju resursu sargāšana ir sezonāla. Septembra pirmajā vai otrajā nedēļā, kad jauns mēness, zuši dodas pa Salacu uz jūru. Tajā laikā *jāsēž* uz tiem. Starp citu, naktī pirms sarunas S. Buls kopā Valsts vides dienesta pārstāvjiem (citkārt palīdz kolēģi no pašvaldības policijas un brīvprātīgie) reidā no Salacas izcēla vienu zušu murdu. Tajā bija astoņi palieli zuši. *Malīkiem* gan izdevies aizmukt. Savukārt līdaku nārsta laikā cītīgāk jāuzmana krastmalas, kurp tās dodas nārsto. Rudens pusē vairāk jāpievērš uzmanība dziļumam – ar eholotu un kaķi jālūko pēc nelegālajiem tīkliem.

Inspektors vērtē, ka aprikojums zivju resursu sargāšanai ir sagādāts labs. Viņa rīcībā ir četras motorlaivas, tāpat kvadracikls. Šogad iegādāts arī drons. Zivju resursu sargātājs stāsta, ka vietām ir ļoti aizaugušas krasta zonas, kur ar laivu klāt nevar tikt, toties ar dronu tās var ideāli pārskatīt. Burtnieka sargāšanai izvietota arī stacionārā grozāmā kamera, kas nofilmēto ieraksta. S. Buls pozitīvi vērtē, ka ar speciālas aplikācijas palīdzību tai iespējams pieslēgties arī no mobilā telefona. Viņš nodemonstrē, uz ko tā spējīga. Kamera spēja *pievilkt* pretējā krastā (tiešā pārbraucienā apmēram 6 km attālumā) tobrīd strādājošo niedru plāvēju. Ar paša acīm pretējais krasts nebija saskatāms. Inspektors prāto, ka šādas kameras vajadzētu vēl dažās vietās pie ezera. J. Remess sprieda, ka tāda būtu noderīga arī pie Dūņezera. Nupat Latvijas Zivju fonds Burtnieku novada pašvaldībai apstiprinājis finansiālu

Burtnieku novada dabas resursu speciāliste Laura Taube, pašvaldības policijas vecākais inspektors Salvis Buls un Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA direktors Jānis Remess pārrunā ūdenstilpju apsaimniekošanu un zivju resursu sargāšanu

atbalstu, lai iegādātos pāris pārvietojamo kameru zivju resursu sargāšanai un auto piekabi laivu pārvadāšanai.

Lielākā problēma – balto iemītņu daudzums

Sarunbiedri atzīst, ka liela problēma Burtniekā, tāpat kā daudzviet Latvijā, ir balto zivju augstais īpatsvars – aptuveni 85%. Saskaņā ar zinātnieku ieteikumiem pērn Burtniekā sāka balto zivju nozveju. – *Pērn no aprīļa vidus līdz maija vidum ezerā ielikām divus milzīgus somu zinātnieku atvestos murdus. Ar tiem nozvejojām aptuveni 800 kg balto zivju. Šogad murdus ielikām vēlāk, un tajos nebija nekā. Pakāpeniski 6 līdz 7 gadu laikā būtu jānozvejo 280 t plaužu, lai samazinātu karpveidīgo zivju biomasu par 75%. Lielākā problēma ir šo zivju realizācija, – skaidro sarunbiedri. Burtniekā zvejo sešas zvejnieku saimniecības, no kurām gan tikai pāris ir aktīvi zvejojāji. L. Taube spriež – ja būtu vieta, kur realizēt baltās zivis, zvejsaimniecībām būtu interese tieši tās arī ķert. Šobrīd lielāka zvejas slodze ir uz zandartiem, kuru šogad ir daudz. – Pirms pāris gadiem bija ļoti labs to gads, dienā varēja nocopēt pat 35. Šogad gan vairs tik daudz neķeras, toties lomā ir lieli eksemplāri. Cik zinu, lielākais bija 8 kg smags zandarts, – stāsta inspektors.*

Lai mazinātu slodzi uz plēsīgajām zivīm, samazināts lomā paturamo zandartu un līdaku skaits. Ja citās ūdenstilpēs tās ir piecas zivis no katras sugas, tad Burtniekā – pa trim. Tāpat pieejamas bezmaksas licences makšķerēšanai no krasta, lai mudinātu copmaņus aktīvāk pievērsties baltajām zivīm. Tiesa, atsaucība tam maza, jo ūdenstilpes krasti lielākoties aizauguši.

Inspektors stāsta, ka agrāk uzdarbojušies vandaļi, bet nu to kļuvis mazāk. S. Buls atklāj, ka savulaik pretējā krastā bija iekārtota atpūtas vieta (ar placi ugunskuram, tāpat gērbtuvēm), bet tā izpostīta. Kopumā Burtniekam ir astoņas publiskas piekļuves vietas, kas S. Bulam jāuzmana. Ezers arī aizaug, tādēļ pašvaldība regulāri organizē niedru plāšanu kanālos un pludmalēs. Sarunbiedrs vērtē, ka ezera aizaug-

Burtnieka dosjē:

- Platība: vairāk nekā 40 km², tas ir ceturtais lielākais ezers Latvijā
- Vidējais dziļums: 2,9 m
- Ezerā mīt vairāk nekā 20 sugu zivis
- Ezeru apsaimnieko Burtnieku novada pašvaldība
- Tiek organizēta gan licencētā makšķerēšana, gan licencētā zveja

šana notiek, kopš padomju laikos Silzemeņu pusē uzcēla dambi. Tāpat ūdeņus ezeram *paņem nost* agrāk bagarētā Salaca, un ezers vairs nespēj pats attīrīties.

Apsaimniekošanas ieceres

L. Taube stāsta, ka šobrīd pašvaldībā tiek izstrādāti grozījumi saistošajos noteikumos par sabiedrisko kārtību Burtnieku novadā. Tie paredzētu regulēt ezera izmantošanu kopumā, sakārtot procesu, kā tiek veikta tūrisma uzņēmējdarbība ezerā tiem uzņēmējiem, kuri izmanto pašvaldības kanālus, tāpat sakārtot sistēmu, kā tiek turētas privāto laivas. Tām, ko copmaņi atstāj pie Burtnieku kanāla, būtu otrs atslēgu komplekts, kas glabātos pie inspektora. Tas nepieciešams, piemēram, gadījumos, kad tur notiek kādi pasākumi un kanālu jāatbrīvo no laivām, bet īpašnieki nav atrodami. Turklāt grozījumos arī paredzēts, ka īpašniekiem turpmāk būs jāsaņemas ar pašvaldību laivu turēšanas kanālā ilgums. Dažas kanāla malā atrodoties jau sen, tām pat nav zināms īpašnieks. Laura atklāj, ka nākotnē iecerēts arī sadalīt laivu vietas. Šobrīd tiek īstenota piekrastes joslas zemes (no Burtnieku kanāla līdz pludmalei) atpirkšana, lai varētu šo teritoriju attīstīt, – piemēram, plašāsināt Burtnieku ciema pludmali un attīrīt tai netālu esošo aizaugušo kanālu. Vides aizsardzības fonds šogad piešķīris līdzekļus, lai pašvaldība varētu no krūmiem atbrīvot ezera piekrasti pie Burtnieku luterāņu baznīcas. Iecerēts tur ierīkot dabas taku, lai interesenti varētu novērtēt unikālos ezera smilšakmens atsegumus.

Ienākumi no licencētās makšķerēšanas

Gads	Summa eiro
2015.	39 937,59
2016.	33 546,69
2017.	29 952,87

(Zemkopības ministrijas dati)

Nozvejas apjomi Burtnieka ezerā

Gads	Nozvejas apjoms tonnās	Visvairāk nozvejotās zivju sugas
2015.	28,785	11,25 t zandartu, 8 t plaužu, 5,6 t līdaku
2016.	21,89	8,83 t zandartu, 6,11 t plaužu, 3,72 t līdaku

(BIOR dati)

Sākums – 9. lpp.

Lādes ezerā copmaņi sacentās par ceļojošo Sudraba kausu

Septembra trešajā svētdienā Lādes ezerā tika rīkots Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas spiningošanā 4. posms. Par uzvaru tajā sacentās 19 komandu.

Lādes ezera posmā ar iespaidīgu lomu – 8,06 kg zivju – uzvarēja komanda *Laimīgie no Limbažu auto* (Uldis Kleinhofs un Kaspars Ozoliņš). No viņiem teju par 4 kg atpalika *Ziķeri* (Jānis un Roberts Lietiņi), kuri tika pie 4,56 kg smaga loma. Trešie, tāpat kā iepriekšējā posmā Augstrozes Liel ezerā, bija komanda *Lautzie airi* (Imants Grabovskis un Vladimirs Komarovs) ar 4,22 kg smagu lomu. Otrajā trijniekā ierindojās komandas *NAV* (Andrejs Kārklīšs un Māris Kārklīšs) ar noķertiem 3,7 kg zivju, *Hāni* (Aivars Hāns un Andrejs Hāns) ar 2,5 kg un *Ko mēs te darām?* (Kaspars Liepiņš un Imants Saulītis) ar aptuveni 1,8 kg lomu.

Tradicionālo Jāņa Lietiņa dāvināto kartupeļu maisu par pēdējo ieskautes punktu saņēma komanda *Jumiķi* (Nauris Širants un Madars Zamuels). Tika pasniegtas arī veicināšanas balvas par kontroles mēram atbilstošāko noķerto zivi. Par noķerto zandartu ar platāko asti tika sveikts Andrejs Liepiņš.

Roberts Lietiņš no Ziķeriem rāda noķertos asarus

Kontroles mēram vistuvāko līdaku noķēra Juris Liepiņš, bet šaurāko asari – N. Širants. Sacensībās klāt bija arī Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta BIOR pārstāvji, kuri to laikā veica attiecīgās ūdenstilpes zivju monitoringu. Viņi pasniedza veicināšanas balvas par garāko kopējo lomu (saskaitot lomā esošo zivju garumu) komandai *Ziķeri* un par īsāko – *Jumiķiem*.

Pēc četriem posmiem līderu sešniekā izvirzījās komandas *Laimīgie no Limbažu auto*, *Hāni*, *Lautzie airi*, *Ziķeri*, *Jautrie brekši* (Audris Kalniņš un Jānis Ozoliņš) un *Ko mēs te darām?*

Nākamais ALDA kausa izcīņas posms gaidāms 21. oktobrī Limbažu Dūņezērā.

Limbažniekam Lielezers dāvā varenu līdaku

Pagājušī nedēļa bija veiksmīga limbažniekam Uldim Kleinhofam, kurš Limbažu Lielezerā tika pie varena loma – 11,14 kg smagas un 1,17 m garas līdakas. Tā pieķērās tieši ezera vidū. Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA direktors Jānis Remess teic, ka tā ir lielākā zināmā Lielezerā noķertā zivs. Līdz šim iespaidīgākā bija Guntara Ķekša jūnija sākumā šajā pašā ūdenstilpē noķertā 10,2 kg smagā un 1,17 m garā zaļsvārce. Interesanti, ka U. Kleinhofa noķertās zivs krāsa atšķiras no ezera parasti noķertajām līdakām – *makans* ir sarkanīgs. Citas Lielezerā dabūtās parasti bijušas gaišas krāsas vai tumši zaļas. Kādēļ tā, grūti izskaidrot.

U. Kleinhofs stāsta, ka ilga cīņšanās ar līdaku, pirms to dabūt laivā, nesana. Zivs bija laivā apmēram 10 minūšu laikā. – *Ja ir adekvāti instrumenti un vēl kolēģis Kaspars Ozoliņš blakus, viss var notikt raiti un viegli. Turklāt vējš mums palīdzēja – pūta laivu tuvāk zivij. Veiksmīgi!* Sarunas brīdī viņš cerēja, ka veiksmē pie turēšies līdz svētdienas pēcpusdienai, kad noslēgsies Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas spiningošanā 4. posms Lādes ezerā. Un tā arī bija! Kopā ar K. Ozoliņu viņi izvilka vairāk nekā 8 kg smagu lomu un ieguva 1. vietu posmā.

Pats copmanis teic, ka viņam pa kādai lielajai zivij trāpās katru gadu un todien izvilktā nebūt nav makšķernieka karjerā smagākā. Pirms pāris gadiem Kurzemes pusē ticis pie vairāk nekā 12 kg smagas zaļsvārces. U. Kleinhofs uzskata, ka katram makšķerniekam, tostarp pašam, mērķis ir tikt pie maksimāli lielākas zivs. Tiesa, grūti nosaukt, cik smagu saņu trofeju

Limbažnieks Uldis Kleinhofs ar Limbažu Lielezerā noķerto 11,14 kg smago līdaku

viņš gribētu noķert, jo jau līdz šim gadījums ir iespaidīgs.

Limbažnieks ķer dažādas zivs, bet, tā kā bieži copē kopā ar Kasparu, pārsvarā orientēties uz plēsējiem. Lielā līdaka *aizies* kotletēs, bet tās galvaskausu gan ieceirēts saglabāt. Sarunbiedrs atzīst, ka agrāk lielos zandartus un līdakas mēdzis laist atpakaļ ar domu, lai tās kādreiz vēlāk vēl pieķertos. Līdz šim gan tā neesot bijis, bet nostāsti ir dzirdēti. Tiesa, viņš uzzinājis zivju pētnieku secinājumu, ka tik smagas līdakas vairs neesot vērts laist atpakaļ, jo no tām nārstam neesot liela piensuma. Vērtīgāk atpakaļ laist tās, kas sver no 3 līdz apmēram 6 kg.

Makšķernieks iecienījis dažādus mūs-puses ezerus – ne tikai Limbažu Lielezeru, bet arī Augstrozes, tāpat Katvaru ezeru un citus. Jautāts, vai bijis copēt arī ārpus Latvijas, viņš atteic: – *Ja zivis ir tepat, kādēļ jābrauc kaut kur projām!* Ne asakas copmanim arī turpmāk! Ezera apsaimniekotājs teic, ka ūdenstilpē šī ir makšķerēšanai veiksmīga sezona. Joprojām ļoti labi ķeras zandarti, arī līdakas.

Jāņa REMESA foto

Aicina uz apmācību par zivju audzēšanu

Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta BIOR zivju audzētavas *Tome* Akvakultūras pētniecības un izglītības centrs aicina akvakultūras saimniecības pieteikties apmācībai, ko vadīs Somijas eksperti. Mācības norisināsies Siguldā no 25. līdz 28. septembrim. Tās finansē Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds.

Dalībnieki varēs uzzināt par akvakultūras produkciju Eiropā, recirkulācijas sistēmām, ikdienas apkopi un zivju veselību, tāpat ikru iegūšanu un inkubāciju, kā arī zivju kaušanu, pirmapstrādi un citām tēmām. Šī jau otro gadu rīkotā apmācība notiks angļu valodā ar tulkojumu latviski. Pērn interesenti ieguva padziļinātas zināšanas par lašveidīgo zivju audzēšanu un produkcijas sagatavošanu.

Pieteikšanās mācībām un sīkāka informācija, rakstot projekta koordinatorei Ilzei Rutkovskai uz e-pastu ilze.rutkovska@bior.lv. Vēstulē jānorāda saimniecības nosaukums, kā arī tās pārstāvja vārds un uzvārds.

Iepazīt jūru, pie kuras dzīvojam

Kopš 80. gadu beigām vairākas Latvijas skolas piedalās Baltijas jūras projektā (*BSP – Baltic Sea Project*). Tas dibināts 1989. gadā kā UNESCO Asociēto skolu projekts, kurā darbojas izglītības iestādes no Somijas, Zviedrijas, Dānijas, Vācijas, Polijas, Lietuvas, Latvijas, Igaunijas un Krievijas. Projekta mērķis ir veidot skolēnu izpratni par zinātnisko, sociālo un kultūras aspektu ietekmi uz cilvēku un dabu, attīstīt skolēnu spējas pētīt vides izmaiņas un palielināt zināšanas par vides problēmām Baltijas jūras apkārtnē.

Viena no pirmajām, kas 1989. gadā uzreiz pieteicās projektam, bija Salacgrīvas vidusskola. Drīz no mūsdienu skolām pievienojās arī Staiceles. Pēdējos gados projekta aktivitātes Latvijā gan bija pieklusušas, bet tagad darbu sākusi jauna koordinatore Liene Zeile, un rosība atsākusies. Šovasar Salacgrīvā notika divu dienu seminārs *BSP Vasaras skola*, kurā bez mājiņiem un Staiceles pamatskolas audzēkņiem piedalījās skolēni no vēl deviņām Latvijas skoām. Semināra laikā notika trīs izglītojošās nodarbības.

Fotogrāfe Inese Kalniņa vadīja nodarbību *Ainavas fotogrāfija*, mācīja, kā pilnvērtīgi izmantot telefona kameras funkcijas. Savukārt Dabas izglītības centra *Ziemeļvidzeme* vadītāja Inta Soma skolēniem un pedagogiem stāstīja par vienu no BSP programmām *Krasta vērotāji*. Tajā veicama uzdevums ir šķietami vienkāršs – iet gar jūras krastu un fiksēt visu, kas re-

dzams, vērot ūdenī pamanāmās dzīvās būtnes, pētīt, kādas aļģes un gliemežvāki izskatoti krastā, kādi augi ir piekrastē. Pie viena savākt cilvēku atstātos sadzīves atkritumus. Salacgrīvieši piekrastes pētīšanu nolēma sākt 19. septembrī un turpinās līdz pat mēneša beigām.

Cieši saistīta ar šo programmu ir *Ainavas vēsture*, par ko *Vasaras skolā* nodarbību vadīja hidrobiologs Andris Urtāns. – *Tieši pirms divdesmit gadiem Salacgrīvas skolēniem notika kopīga nometne ar divām Zviedrijas skolām, pētījām jūras krastu. No tā laika mums saglabājusies fotogrāfijas, tāpēc varējām salīdzināt, kāda tagad kļuvusi ainava, – pastāstīja Salacgrīvas vidusskolas skolotāja Laimdota Pelše, kura visus šos gadus darbojusies BSP. Izrādās, jūrmala gadu gaitā ļoti mainījies. Piemēram, pludmalē jūtami samazināties gliemežvāku daudzums. – Mūspusei bija raksturīgi četru veidu gliemežvāki, tagad tos vairs nevar atrast. Agrāk daudz bija tādi vēžveidīgie kā jūraszīle, šobrīd tās reti kur var ieraudzīt. Arī aļģes ir citādākas. Mainījies arī kāpa, ūdens to noskalojis. – Ejoj pa takām, daudzviet liekas, cik dīvaini izveidoti celiņi – ej, ej un tad tie beidzas, jālec no paugura lejup. Vienkārši jūra aizskalojusi projām smiltis. Mainījās arī pašas smil-*

Salacgrīvas skolēni kopā ar savām pedagogēm Intu Ciršu, Laimdotu Pelši un Līgu Tauriņu Baltijas jūras projekta *Vasaras skolā*

tis. Daudzviet tās ir tumšas, jo tur parādījusies dzelzs rūda. To var pārbaudīt, uzberot smiltis uz papīra un apakšā pieliekot magnētu, – daļiņas uzreiz pielips. L. Pelše ieteic vairāk novērtēt priedes ar repuļainu mizu. – *Tieši tās, nevis gludās, ir īstās, kur daudz kas interesants dzīvo.* Citvalstu pētnieki nereti brīnīties par kāpās esošajiem augiem, piemēram, orhidejām. – *Paldies Dievam, pie mums kāpās nav saviesušās zeltslotiņas un mežrozītes, kas šķiet ļoti skaistas, taču tur, kur tās tiek iekšā, krūmi zemsedzē visu iznīcina.*

Salacgrīvieši turpmāk, darbojoties BSP, domā uzsākt arī fenoloģiskos pētījumus, tāpat pētīt gaisa un jūras ūdens kvalitāti. – *Savulaik to veicām, skolēni darbojās ar lielu interesi. Tagad jūra ļoti mainījies,*

samazināties dzīvo radību daudzums ūdenī. To ietekmē vētras, turklāt jūra kā ikviens dzīvs organisms mainās, dzīvo pēc saviem likumiem, nevis cilvēku aprēķiniem, – atzīst L. Pelše, uzsverot, ka tieši tāpēc to ir tik aizraujoši iepazīt.

Ineses KALNIŅAS foto

Tematisko lapu atbalsta:

Lapu sagatavoja Līga LIEPIŅA un Laila PAEGLE